

KT06 Alle Formen MEDIUM von λύω

Indikativ	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv, Partizip	Indikativ Imperfekt
Präsens (auch Passiv)					
<i>ich löse mich</i>				<i>sich lösen</i>	<i>ich löste mich</i>
λύομαι	λύωμαι	λυοίμην	<i>löse dich!</i>	λύεσθαι	ἐλύομην
λύη	λύη	λυοίο	λύου		ἐλύου
λύεται	λύηται	λυοίτο	λυέσθω	<i>einer, der sich löst</i>	ἐλύετο
λυόμεθα	λυώμεθα	λυοίμεθα		λυόμενος, λυομένου	ἐλύομεθα
λύεσθε	λύησθε	λυοίσθε	λύεσθε	λυομένη, λυομένης	ἐλύεσθε
λύονται	λύωνται	λυοίντο	λυέσθων / σθώσαν	λυόμενον, λυομένου	ἐλύοντο

Futur

<i>ich werde mich lösen</i>				<i>sich lösen werden</i>	
λύσομαι		λυσοίμην		λύσεσθαι	
λύση		λυσοίο			
λύσεται		λυσοίτο		<i>einer, der sich lösen wird</i>	
λυσόμεθα		λυσοίμεθα		λυσόμενος, λυσομένου	
λύσεσθε		λυσοίσθε		λυσομένη, λυσομένης	
λύονται		λυσοίντο		λυσόμενον, λυσομένου	

Aorist I

<i>ich löste mich</i>				<i>sich lösen / sich gelöst haben</i>	
ἐλύσαμεν	λύσωμαι	λυσαίμην	<i>löse dich!</i>	λύσασθαι	
ἐλύσω	λύση	λυσαιό	λύσαι		
ἐλύσατο	λύσηται	λυσαιτό	λυσάσθω	<i>einer, der sich löst / gelöst hat</i>	
ἐλύσαμεθα	λυσώμεθα	λυσαίμεθα		λυσάμενος, λυσαμένου	
ἐλύσασθε	λύσησθε	λυσαισθε	λύσασθε	λυσαμένη, λυσαμένης	
ἐλύσαντο	λύσωνται	λυσαιντο	λυσάσθων / -σθώσαν	λυσάμενον, λυσαμένου	

Perfekt (auch Passiv)

	λελυμένος/ λελυμένη/ λελυμένον ...			<i>sich gelöst haben</i>	<i>ich hatte mich gelöst</i>
<i>ich habe m. gelöst</i>					
λέλυμαι	... ὦ	... εἶη-ν	<i>habe dich gelöst!</i>	λελύσθαι	ἐλέλυμην
λέλυσαι	... ῆ-ς	... εἶη-ς	λέλυσο		ἐλέλυσο
λέλυται	... ῆ	... εἶη	λελύσθω	<i>einer, der gelöst hat</i>	ἐλέλυτο
λελύμεθα	... ὦ-μεν	... εἶη-μεν / εἶ-μεν		λελυμένος, λελυμένου	ἐλέλυμεθα
λέλυσθε	... ῆ-τε	... εἶη-τε / εἶ-τε	λέλυσθε	λελυμένη, λελυμένης	ἐλέλυσθε
λέλυνται	... ὦσι(ν)	... εἶη-σαν / εἶ-εν	λελύσθων / -σθώσαν	λελυμένον, λελυμένου	ἐλέλυντο

Aorist II

von λείπω, λείψω, ἔλιπον, ἔλειπον || λέλειμαι, ἐλείφθην, λείφθῆσομαι - lassen

<i>ich hinterließ</i>				<i>hinterlassen / hinterlassen haben</i>	
ἔλιπομην	λίπωμαι	λιποίμην	<i>hinterlass!</i>	λίπέσθαι	
ἔλιπου	λίπη	λιποίο	λιποῦ		
ἔλιπετο	λίπηται	λιποίτο	λίπέσθω	<i>einer, der hinterlässt / hinterlassen hat</i>	
ἔλιπομεθα	λιπώμεθα	λιποίμεθα		λιπόμενος, λιπομένου	
ἔλιπεσθε	λίπησθε	λιποίσθε	λίπεσθε	λιπομένη, λιπομένης	
ἔλιποντο	λιπώνται	λιποίντο	λίπέσθων	λιπόμενον, λιπομένου	